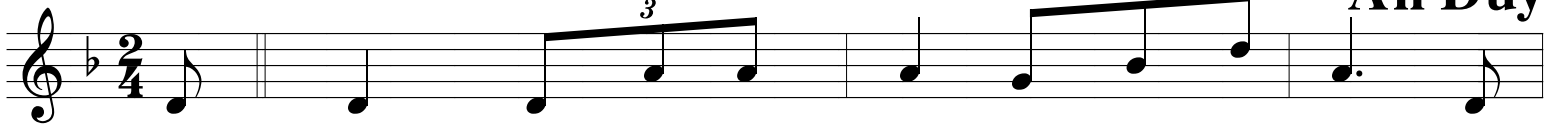
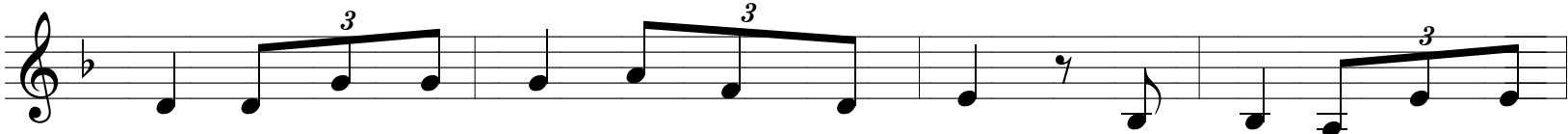

Người Hầy Nhớ

Ân Duy

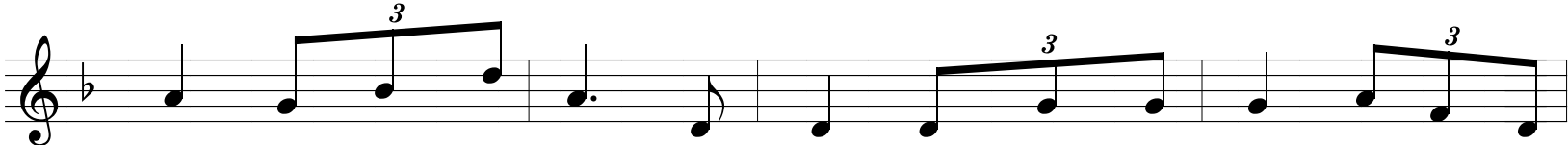
Tình cờ thoảng như cơn mơ người đến bất ngờ Đây
Đời người đời là thoáng như bông hoa nở tươi sớm mai Ngọc
Cuộc đời thoáng như mây bay người ơi có hay Cả

người còn đang chơi với giữa cơn sâu mơ Còn gì một thân bơ
ngà tỏa hương kiều sa ngổ không tàn phai Nào ngờ một cơn phong
người chìm trong cơn say với bao sâu cay Miệt mài trần gian quên

vơ tình thân xóa mờ Nào là lợi danh vinh
ba làm tàn xác đại Một ngày người đi không
đi đời sống bắt diệt Tim về tình cha đi

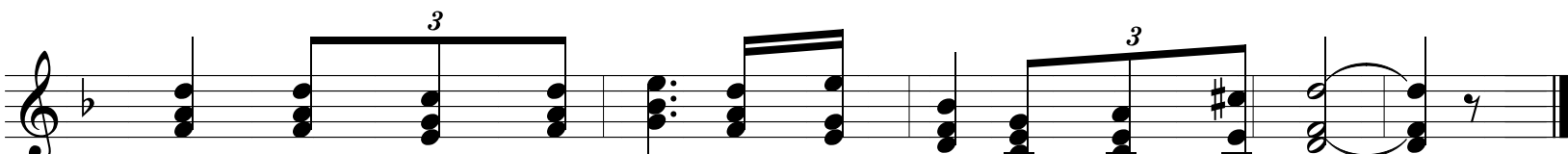
quang cũng tan xác xơ Nào là tình yêu đam mê cũng sẽ thờ
xa chợt cơn gió qua Tiên tài giàu sang vinh quang cũng ra phù
thôi ngày đêm ngóng chờ Vì ngài là cha bao dung trái tim biển

ơ Còn lại trần gian xanh mơ vết tích hững hờ
hoa Trả lại trần gian xanh mơ vết tích hững hờ
khơi Và người còn đang lang thang vương vấn bụi đời

Người ơi xin người hãy nhớ hãy nhớ người rằng là cát bụi Người

ơi xin người hãy nhớ hãy nhớ rằng mình là bụi tro